בס"ד

מינהל הסטודנטים — **מדור הבחינות**

אוניברסיטת בר-אילן

מספר סידורי 1528440

מס' מח': 2
שנת: תשע"ה סמסטר: 2 מועד: 1 מטלה: 1
קורס: 01 561 99 סחר בינלאומי

המחברת נבדקה ביום: _____ 99

הציון: _____

חתימת המרצה: _____

מס' סידורי _____ מתוך _____ מחברות

הוראות לנבחן

1. עליך להבחן בחדר בו הנך רשום.
2. הנח ליד המשגיח בבחינה את כל חפציך האישיים כגון: תיקים, ספרים, מחברות, מכשירים סלולריים, קלמרים וכו'. השימוש במחשב נייד אסור.
3. אסור להחזיק בהישג יד חומר הקשור לבחינה/לקורס אלא אם הותר הדבר בכתב על ידי המרצה ורק בהתאם למותר.
4. מסור למשגיח/ה על הבחינה תעודת זהות וכרטיס נבחן חתום ותקף לסמסטר בו מתקיימת הבחינה.
5. **היציאה לשירותים במהלך הבחינה בהתאם להנחיות המשגיח/ה.** נשים בהריון ונבחנים באישור מתאים רשאים לבקש מהמשגיח/ה לצאת. היציאה בליווי המשגיח/ה ובהתאם לנוהלי האוניברסיטה.
6. נבחן היוצא ללא רשות מכל סיבה שהיא מחברתו תפסל ותועבר לועדת משמעת.
7. יש להישמע להוראות המשגיח/ה. אין לעזוב את חדר הבחינה ללא קבלת רשות. חל איסור מוחלט לפנות לנבחנים אחרים בכל עניין ודבר. **בכל עניין פנה למשגיח/ה.**
8. בתחילת הבחינה מלא את פרטיך האישיים ע"ג המחברת. תלמיד שקיבל לידיו שאלון ואין ברצונו להיבחן, חייב להמתין 1/2 שעה בכיתה מתחילת הבחינה. תלמיד שעזב את האולם אחרי חלוקת השאלונים או לא מסר את מחברתו עד תום הבחינה או מסר מחברת ריקה - דינו כדין נכשל.
9. קריאת השאלון מותרת רק לאחר קבלת רשות המשגיח/ה.
10. יש לכתוב את התשובות בדיו, בכתב ברור ונקי **על עמוד אחד של כל דף.** אין לכתוב בשוליים, הכותב טיוטה יקדיש לה את הצד הימני של המחברת ואת ההעתקה הנקיה יכתוב בצד השמאלי. את הטיוטה יש למחוק בהעברת קו. אסור לתלוש דפים מן המחברת.
11. נבחן שעבא עברת משמעת ו/או אי ציות להוראות הכתובות והנחיות המשגיח/ה יועמד לדין משמעתי.
12. משך זמן הבחינה מצויין בראש השאלון. עם הודעת המשגיח/ה כי תם הזמן, על הנבחן להפסיק את הבחינה, למסור את המחברת עם השאלון ולצאת מאולם הבחינה. מחברת שלא נמסרה בתום ההודעה לא תיבדק.
13. אחזקת מכשיר טלפון סלולרי (אפילו סגור) ברשות הנבחן, מביא לפסילה **מיידית** של הקורס.

בהצלחה!

ועדת המשמעת מזהירה!
נבחן שיימצאו ברשותו חומרי עזר אסורים או ייתפס בהעתקה, ייענש בחומרה עד כדי הרחקתו מהאוניברסיטה.

שנה"ל תשע"ה סמסטר ב מועד א

מס' קורס 99-561-01

מחלקה מנהל תאריך 4.8.15

המרצה מלה דרן

מבחן חלק (אם הבחינה בשני חלקים) _____

הוראות לנבחן בנושא סריקה:
אין לכתוב במחברת בעפרון. יש לכתוב בעט בצבע כחול כהה או שחור בלבד. אין להשתמש בנוזל מחיקה (טיפקס). אין לכתוב בשוליים משני צידי הדף. מחברת בכתב מרושל משפיעה על תוצאות הסריקה.

שם לכ! השוליים יחתכו לפני הסריקה. לכן, חל איסור מוחלט

1/6 . 3050132 11 2

1.א- במסגרת ההסכם בין החברות נקבע אמצעי תשלום של "תשלום כנגד מסמכים" במסגרת הסדר זה המוכר שולח את המסמכים המפורטים מראש (בדר"כ שטר מטען ,חשבון ספקים תעודת מקור- במקרה שיש פטור ממכס וכו') לנאמן שהוא בדרך כלל בנק. במדינת הקונה. אך התנאי שמוסרים אותם רק כנגד תשלום. מבחינת חברת אספרו. היא יודעת שאם הקונה לא ייתן את הכסף הוא לא יקבל את הסחורה (במאמר מוסגר אציין שלשטר מטען יש גם השלכה קניינית- הסחורה ניתנת רק בתמורה לשטר מטען). זאת אומרת שגם אם תשלח את המכשירים ובדרך הקונה פתאום יהפוך חדלת פרעון עדין המכשירים נשארים שלה ואין לה מה לחשוש. **אך יש לשים לב** שהחיסרון הגדול כאן הוא שאין חובה על הקונה להגיע ולמשוך את הסחורה. זאת אומרת הוא יכול להתחרט ויש לקונה רק עילה חוזית כנגדו .כך שאם באמת היא תהפוך חדלת פירעון אין למוכר מאיפה להיפרע את חובו. זה הסיכון העיקרי במקרה דנן. שאין שום הבטחה שהקונה אכן ימשוך את הסחורה ואין בטוחה לכך שאם תהיה החברת חדלת פרעון יהיה מאיפה לפרוע את החוב. בנדון דנן מתחדדת הבעיה אף יותר מכיוון שמדובר במוצר ספציפי וייחודי למוזיאון. למוכרת אין מה לעשות עם הסחורה הזאת אם הקונה לא יקנה אותה. זאת סחורה ללא שוק היא מיוצרת באופן ייחודי למוזיאון אתונה. אי לכך הסיכון הוא שאין הבטחה של תשלום ואין למוכר לעשות מה עם הסחורה הזאת כי היא ספציפית. אדגיש שקיימת למוכר זכות חוזית כמובן לתביעה אך קשה לאכוף אותה במדינות זרות ואם החברה תהיה חדלת פרעון ברור שלא יהיה מאיפה לפדות את הסכום. הערה – במקרה דנן היה עדיף למוכרת להתעקש על אשראי דוקמנטרי המבטיח תשלום תמורת המסמכים וההתחייבות היא מול הבנק אך הדבר לא נעשה כאן. (לחובת הקונה ליטול את הסחורה מכוח ס' 53 ולתחולתו לאמנה על מכר טובין אתייחס בהמשך)

1.ב ראשית יש לבדוק האם החוק חל על המקרה דנן. החוק חל על חוזים למכר טובין. על אף שמדובר בייצור עתידי של הסחורה החוק עדין חל עליו.(בתנאי שהקונה לא מספק את מצרי הגלם ואז בעצם מדובר בשירות)(ס' 3 א) למיטה הבנתי לא מדובר במכירת תוכנה בלבד אלא במכשיר הכולל תוכנה אי לכך נראה כי המוצר יסווג כטובין ולא כשירות . אציין כי אם היה מדובר בתוכנה שיוצרה באופן ספציפי כמו במקרה דנן אזי יטו לראותה כשירות. אך כאמור כאן מדובר במכשיר. מדובר בצדדים שעסקיהם נמצאות במדינות שונות. והדבר עולה מהחוזה .**אך** במקרה דנן עולה בעיה והיא מכיוון שמעבר למוצר מדובר גם על הדרכת עובדי הקונה וכמו כן תמיכה טכנית לשלוש שנים על המוצר. אי לכך על פי סעיף 3 (ב) האמנה לא תחול על חוזים שהשירות מהווה את החלק המכריע של חיובי הצד המספק את הסחורה. במקרה דנן תלוי האם המכשירים האלה הם ממש יקרים וכמה מכשירים כאלה נקנו ובעצם לבדוק האם רוב העלות היא לא ההדרכה והשירות הטכני או ההיפך.אם רוב העלות היא המכשירים אזי החוק חל אם רוב העלות הם השירות אזי החוק לא חל. לעניות דעתי הדרכה על המכשיר והשירות הטכני הם משהו פשוט ולא צריכה להיות דבר מסובך מדי . תנאי נוסף הוא לא מספיק שהצדדים יהיו ממדינות שונות כנזכר לעיל אלא ששתי המדינות הן צד לאמנה או לחלופין כללי המשפט הבינלאומי מפנים לחוקי של מדינה שהיא צד לאמנה. במקרה דנן נתון כי יוון היא צד לאמנה וישראל גם היא צד לאמנה . אי לכך נראה כי החוק חל. בסעיף 53 צוין כי על הקונה חובה לשלם את מחיר הטובין וליטול אותם כנדרש כך שלא יכול להשאיר אותם בנמל (כפי שעלה החשש בשאלה הקודמת). אך אם בכול זאת לא ישלם. ס' 59- קובע כי הקונה חייב לשלם את המחיר במועד שנקבע. אך אם בכול זאת לא שילם בזמן יש לפנות לסימן 3 של האמנה. העוסקות בתרופות. לפי 62 היא זכאית לדרוש תשלום לפי ס' 63 ויכולה לתת תקופת הארכה אך בתוך תקופת ההארכה שהעניקה לא יכולה להיזקק לתרופה בשל הפרת חוזה. היא יכול להכריז על ביטול החוזה אם מדובר בהפרה יסודית לפי ס' 64. לפי ס' 63 המוכר לא חייב לתת תקופת הארכה. בשורה התחתונה היא זכאית לבטל את החוזה ולהיות זכאית לפיצויים. לפי ס' 71 היא זכאית להשעות את קיום חיוביה. קרי- לא להעביר את הסחורה מכיוון שהקונה הודיעה לה שלא תשלם את המחיר. אך מצד שני עולה השאלה אם עיכוב של 60 יום נחשב שהיא לא קיימה חלק מהותי. ייתכן שדחייה ב60 יום בתשלום לא נחשב חלק מהותי. לפי ס' 71 ב גם אם היא שלחה כבר המסמכים נמצאים אצל הקונה אפשר לעכב את המסירה. (כמובן שמקרה דנן כל עוד לא תשלם המסמכים לא יועברו אליה בכלל) אי לכך היא יכולה לעכב את הסחורה מלהגיע לקונה וצריכה לאפשר לקונה להמציא ערובה להבטחת התשלום. אם זה לא יקרה אזי לא מחוייבת להעביר את הסחורה. לפי ס' 74 היא זכאית לפיצויים בשל הפרת

2/6 305013211

החוזה עד לסכום של ההפסד שייגרם לה לרבות הפסד רווח. אך עליה לנסות להקטין את הנזק ולמכור את הסחורה אך במקרה דנן זו סחורה שהיא ללא שוק ולכן לא ניתן להקטין את הנזק. ניתן אולי להקטין את החלק של השירות וההדרכה ולהקצות את הכוח אדם לעסקה אחרת. במקרה דנן לא מדובר על כוח עליון ולכן אין זכאות לפטור מכוח ס' 79 (אם כך התרופות הן (ביטול חוזה , עיכוב הסחורה , פיצויים בגין ההפרה מדובר בהפרה משמעותית)

1 ג' אם התביעה הוגשה בישראל ויוון לא הייתה צד לאמנה תשובתי לא הייתה משתנה.. אפרט את טענתי: על פי חוקי האמנה כאמור יש צורך ששני הצדדים יקבלו את האמנה או לחלופין שכללי המשפט הבינלאומי הפרטי יובילו לצד החתום על האמנה. אם יוון לא חתומה יש לבדוק את כללי המשפט הבינלאומי . בישראל ברירת הדין הולכת על פי מבחן מירב הזיקות. אי לכך יש לבדוק איפה נחתם החוזה- נחתם בישראל. הסיכון עובר לקונה כבר בנמל המוצא (CIF) בישראל(המוכר משלם את העלויות אך זה לא רלוונטי כרגע). מעבר לכך לא נתונים נתונים נוספים.מצד השני הסחורה עצמה עוברת לקונה רק ביוון תמורת הגשת מסמכים. אך גם אם מבחן מירב הזיקות היה מצביע על יוון. עדין קיים בדין הישראלי סעיף 3' הקובעי כי החוק הנ"ל יחול ובעצם לא משנה האם המדינה השניה חתומה או לא וגם אם כללי המשפט הבינלאומי מובילים למדינה שלא חתומה עדין יכילו בישראל את החוק הנ"ל כולל האמנה.

1 ד' היטל בהיצף ניתן כאשר מחיר הסחורה במדינה שמייצאים אליה נמוך מהמחיר במדינת המקור. היטלי היצף בשונה ממכס הינם זמניים. בהנחה שחוקי ההיצף דומים לחוקים בישראל . התלונה מוגשת לממונה ועליה להוכיח ראשית ראייה . נראה כי במקרה דנן היא הוכיחה ראשית ראייה כי הביאה חוזה שיש לחברה בישראל שבו היא מוכרת ביותר יקר. אך יש לדון בעילות ההיצף.

1.- מחיר ההיצוא הוא נמוך מהמחיר המקובל- הוא המחיר שבדרך כלל היצרן מוכר את הסחורה שלו בשוק המקומי המחיר נטו בשער המפעל – ללא הובלה ביטוח וכו' נטו מחיר. יש לשים לב שבמקרה דנן שהמחיר המוזכר כולל גם עלות ביטוח והובלה (כי לפי CIFהמוכר נושא בנטל העלות של הובלה וביטוח) אך יש לשים לב שעסקה אחת לא בטוח ניתן לקבוע על פיה את המחיר המקובל. צריך לבדוק האם יש עוד עסקאות כאלה שהיא מוכרת במחיר יקר יותר בארץ. מעבר לכך החברה טענה שבעצם המוצר שנמכר למוזיאון בישראל היה מתקדם יותר טכנולוגית אי לכך לא מדובר בעצם באותו מוצר ולכן לא ניתן להשוואות בין השניים מבחינת המחיר. יש צורך שיהיה מדובר באותו מוצר על מנת להשוואות מחירים.

2. נזק ממשי לענף המקומי. על מנת שיהיה נזק ממשי לענף המקומי יש להתחשב בכמה דברים האם עלתה כמות הייבוא והיקפו. נראה כי במקרה דנן מדובר בהספקת מוצרים למוזיאון לא נראה כי זה משפיע על היקף הייבוא משמעותית אך מצד שני מדובר בעסקה מאוד גדולה כך שייתכן כי אכן מדובר בעליה משמעותית של הייבוא אך זה לא מספיק צריך לראות שנגרם נזק ממשי לענף המקומי א. הנזק שנגרם לענף היצרני בארץ – בעצם נזק שניתן לראות הפסדים או קיצוץ בייצור בענף ביוון. ב.או נזק ממשי העלול להיגרם בעתיד ג. נזק שייגרם למפעל בהקמה. על פי הסכם ה WTOיש להראות שיש הגדלה בנפח הייבוא כנזכר לעיל וישנה ירידת מחירים או שהמחיר של מוצר הייבוא במשך תקופת החקירה היה נמוך או שהמחירים לא עלו למרות שהיו צריכים להעלות. במקרה דנן נראה כי החברה מעבר לכך ראינו כי החברה הייונית בעצם הציעה את המוצר במחיר נמוך יותר מלכתחילה כך שהיא לא יכולה להראות שיש פה פגיעה מחיר הייבוא לא יותר נמוך מהמחיר במדינה כי היא מוכרת ביותר זול בעצמה. היא תקבע שהמוצר שלה פחות איכותי ולכן הוא יותר זול. אך נראה כי במגרה דנן לא באמת נוצר נזק ממשי לענף ביוון ובכלל נקבע כי המוצר שלה פחות איכותי . אם המוצר שלה פחות איכותי אז שוב אנחנו לא משווים את אותם מוצרים כך שעניין המחיר הוא לא בר השוואה.

3. צריך להויכח קשר סיבתי בין הנזק לבין ההיצף. במקרה דנן לא נראה שיש הבדל הרי המחיר שלה היה נמוך יותר לפני כן. וכמו כן היא נדחתה מראש עוד לפני שבכלל הייתה ההצעה ההישראלית. עצם העובדה שיש הצעה טובה יותר לא הופכת את זה למצב של היטל.

3/6 3050/3211

גם אם נגיד וההיטל היה חוקי ועומד בקריטריונים. (לעניות דעתי לא קמה כאן עילה להיטל) החברה הישראלית יכולה לתקוף את ההיטל(אם יוטל) בכמה דרכים (חלקם היא צריכה את ההתערבות של מדינת ישראל) הדרכים להלן: 1. תקיפה של הסכם אס"ח בין ישראל לאיחוד האירופאי שכמובן יוון היא חלק ממנו (אולי בעתיד כבר לא אך כרגע כן...) את התיקפה הנ"ל יכולה להתבצע פעם אחת החברה תתבע את המדינה בבית משפט (אפרט בהמשך)פעם שנייה – מדינת ישראל יכולה לפתוח בהליך כנגד האיחוד האירופי במישור הבינלאומי (אפרט בהמשך)2. הפרה של הסכם גאטט שבו ישראל תתבע את האיחוד האירופי במישור הבינלאומי (אפרט בהמשך) כמו כן ניתן ליישם את הפרשנות של פרופ' רייך באשר לסתירת הוראה הנוגדת אמנה (אשליך מישראל ליוון)פירוט- הסכם האס"ח בהסכם ההתאגדות ישראל- הקהילה האירופאית בסעיף 8 ישנו איסור היטל בעל השפעה דומה למכס. בעצם אסור להטיל כל תשלום מעבר למכס גם קיים סעיף 19 החוסם אפשרות להטיל אמצעים פיסקלאיים כנגד יצרן זר. מנגד יש לשים לב שכנגד היטלי היצף יש הסכמה שניתן להטיל אותם אך ישנם כללים. למשל לא ניתן להטיל היטל אם הוא מוטל באופן לא שווה. זאת אומרת לא ניתן להטיל היטל על ישראל (כמובן אם בהנחה שאכן יוטל בסוף) אך לא על טורקיה. אי לכך לא יהיה ניתן להטיל היטל. החברה תוכל לתבוע ביוון מכיוון שבאיחוד האירופאי בית המשפט קבע כי להסכמים בי לטראליים תהיה תוקף ישיר ולכן יכולים לתבוע את יוון בבית משפט. גם מדינת ישראל יכולה לפתוח בהליך נגד ההחלטה לפי כללי האיחוד. יכולה להגיש בקשה לפתור את הסכסוך ואם הסכסוך לא נפתר אזי פונה למועצת ההתארגנות של ההסכם בבקשה לפתוח בבוררות וממנים בורר אחד מהאיחוד בורר אחד מישראל ומועצת ההתארגנות בוחרת בורר שלישי. אפשרות שניה לתקוף את העניין הוא על ידי מדינת ישראל שתתקוף מכוח הפרה של ס' 1 ל GATTאשר קובע את עקרון ה MFNאשר מחייב לתת יחס שווה לכל מדינה. ומשנגד החברה הטורקית לא נפתחה חקירה. וכידוע בזמן חקירה ניתן אף לדרוש מהחברה לשים ערובה לקיום ההתחייבות מה שפוגע בחברה. ולכן הדבר מפר את הסכם גאטט ואת היחס השווה בין האומות כמו כן אציין כי סעיף 6 לגאטט אכן מאפשר להטיל היטלים אך אמור הדבר לעמוד בתנאים הנזכרים אשר מתייחסים לכך שההיטל יוטל באופן שווה ההחלטה לא לפתוח בחקירה היא הפליה בין המדינות. עצם העובדה שפוחדים לפגוע ביחסים היא לא אחד מהחריגים המאפשריים סטייה מעקרון השיוויון בין מדינות. את הפעולה הזו צריכה ישראל לתקוף במסגרת ה WTO ישנה חזקה הניתנת לסתירה שהפרת ההוראות של החוק גורמת לפגיעה או לשלילת הטבות. אם לא הופרה אך נגרם נזק כתוצאה מכך עדין ישנה אפשרות להטיל פיצויים אך לא לבטל את ההגבלה(ההיטל) ראשית על המדינה לפתוח בהתייעצות שעל יוון להשיב עליה תוך 10 ימים ההתייעצות מדווחת ל DSBואם לא הגיעו להסכמה אזי ניתן לפתוח בבקשה להקים פאנל והוא מגיש את הדוח שלו לגבי ההפרה . אם אכן הורפה הוא יקבע את דרך הטיפול. ניתן לערער על החלטתו לוועדה מיוחדת. במקרה דנן יוון תצטרך לבטל את החקירה שכן היא סותרת את הגאטט גם ~~בסעיף 11 האוסר על גביית כספים~~ מעבר למכס גם על ס' 1 הפרת היחס השווה בין מדינות. וההיטל שהוטל לא עומד בתנאי ס' 6. גם לפי הגישה הפרשנית של המרצה ניתן לבטל את ההוראה להיטל מכיוון שלטענתו יש לפרש הוראת חוק המסמיכה את השר לתקן תקנות והיטלים במקרה הזה רק כאלה התואמים לאמנות שהמדינה חתומה עליהם . אך כאן ההוראה סותרת את האמנה ולכן נראה כי השר פעל מחוץ לסמכותו בעצם. כי הסמכות מתפרשת ככזאת המאפשרת לו להתקין תקנות רק כאלו המסתדרות עם האמנה שהמדינה צד להן. ולכן ניתן לתקוף זאת בבית המשפט (הדוקטרינה שלו בנויה על החוק הישראלי בעיקרון). גם אם יאושר ההיטל ויתברר שהוא כדין לפי האמנות וכו' עדין יש לשאול את שאלת גובה ההיטל- הגישה האירופאית היא שניתן לתת היטל בגובה ההיצף אך אם המחיר בארץ המקור יותר יקר מהמחיר בארץ הייצוא יטילו רק עד גובה המחיר בארץ הייצוא. ביישום למקרה דנן. המחיר בישראל הוא כביכול 15 והמכשירים נמכרו ב12 אז כביכול היינו צריכים היטל בגובה 3 . אך בגלל שהמחיר ביוון הוא בעצם 11(לפחות זה מה שיודע במקרה הזה – בהתעלם מכך שהמוצר היווני הוא פחות טוב.) אין להטיל היטל לפי החוק האירופאי. אם המחיר ביוון היה נגיד 13 היינו מטילים היטל בגובה של 1.

תוספות לשאלה הראשונה- יצאתי מתוך נקודות הנחה שהמכירה היא של מוצר וכללתי בתוכה את השירות הנלווה אליה . אי לכך לא ניתחתי גם את ה GATS.

49/50

שאלה 2- כאשר מדובר בהסכם סחר חופשי בין שתי מדינות הכוונה היא שמוצרים בין המדינות יעברו ללא מכס (כפוף לחריגים) אך מכיוון שכלפי צד ג' לכול אחת מהמדינות יש מכס אחר כלפי מוצרים שונים וכו' יש לקבוע כללי מקור על מנת לדעת איזה מוצר נחשב שיוצר במדינה החתומה על הסכם האס"ח. לעומת מוצר שלא יוצר שם ואז יש לתת עליו מכס כרגיל. כללים אלו נקראים כללי מקור. בכללי המקור בין האיחוד האירופאי לישראל נקבעו מספר כללים. אדגיש שהאיחוד האירופאי מאפשר תכולה זרה מקסימלית שונה בין סוגי מוצרים שונים. הראשון- מבחן התכולה הזרה המרבית- כאמור אין בהסכם עם האיחוד האירופאי כללים אחידים וברורים כמו ההסכם עם ארה"ב. האפשרות לאחוז מסויים של תכולה זרה בכול מוצר פותחת פתח לפרוטקציוניזם. קרי- אם יש מוצר שיש לו תחרות במדינה שאליה המוצר מיוצא אזי המדינה תטיל כללי מקור יותר נוקשים על מנת לאפשר כמה שפחות תחרות עם המוצר שלה. למקרה דנן. אם התעשייה ההודית למשל מייצרת שולחנות וגם בישראל מיוצרים שולחנות אז הודו תרצה לקבוע כי אחוז התכולה הזרה יכולה להיות אחוז נמוך מאוד. וכך תקשה על יצרנים ישראליים להביא חומרים מחו"ל ועדין לזכות בהכרה כמוצר מקורי. השני – יש צורך בשינוי סיווג מכס של המרכיבים של המוצר. בעולם נהוג שיטת סיווג אחידה לפי ספרות . כך מסווגים מה זה המוצר . ובהסכם עם אירופה ישנה דרישה שיהיה שינוי סיווג של המוצר אם רוצים שהוא יכלל כמוצר מקור. (זה מחייב שהיצרן המקומי יעשה עבודה על המוצר ולא רק יעשה שינויים קאטנים כי אז בעצם לא יהיה שינוי סיווג) דבר נוסף שקיים בהסכם עם האיחוד- הוא שיש צבירה הדדית בין ישראל לאיחוד האירופאי זאת אומרת שכל מה שמיוצר באיחוד והוסף לכך גם מה שמיוצר בנפט"א. ייחשבו כאילו הם מוסף על הערך שיוצר במדינה. הרעיון הוא לעודד לקנות מהיצרנים של שתי המדינות עצמם האחד מהשני וזה בעצם עדין ייחשב כמקור לצורך הפטור מהמכס. לסיכום : בהסכם עם אירופה יש תכולה זרה מקסימלית שכאמור משתנה בין מוצר למוצר וכמו כן יש את אפשרות הצבירה ההדדית המאפשרת לכלול גם את מדינות איסלנד נורבגיה טורקיה רומניה .וגם ירדן- (מכוח הסכם הצבירה האירופי ים תיכוני) נדרש גם שינוי סיווג מכס.

בארה"ב לעומת זאת – ישנה דרישה שהמוצר יעבור "שינוי מהותי" זהו מבחן ייחודי לכללי המקור עם ארה"ב . במקום להיכנס להגדרה טכנית (של שינוי סיווג כמו באירופה) מסתכלים על המוצר הסופי האם הוא שונה מהותית מהמרכיבים שמהם יוצר. השאלה היא האם הוא עבר שינוי מהותי האם הוא הפלך להיות מוצר מסחרי חדש. מעבר לכך יש חובה שיהיה לפחות 35% ערך מוסף. של עבודה ישירה חומרי גלם וכו' בישראל. המבחן כאן הוא הפוך מהמבחן באירופה. ראשית הוא קבוע שני לכלל המוצרים שנית הוא מסתכל על כמה יוצר בישראל ולא כמה הובא מחו"ל. יש לשים לב שמול ארה"ב יש צבירה אזורית הכוללת גם את ירדן כל עוד יש להם השתתפות ישראלית מסויימת .

אם כך ההבדלים הם בעיקר בכך 1.שבארה"ב קיים המבחן השינוי המהותי ולא שינוי סיווג 2. בארה"ב נהוג המבחן של ערך מוסף מקומי מינמלי בשונה מתכולה זרה מקסימלית באירופה.3 היחס הוא קבוע בארה"ב באירופה משתנה. 4. יש הסדר צבירה הדדית עם אירופה.

מבין שני המודלים הללו לישראל עדיף את המודל של ארה"ב ראשית הוא מחייב אחוז מינמלי של 35 אחוז בישראל. בעוד באירופה רוב המוצרים הם בסביבות 30 40 אחוז מוצרים זרים כלומר 70 60 אחוז ערך ישראלי. מה שיקשה מאוד על ייצור מוצרים שחומרי הגלם שלהם מקורם לא בישראל . ומכיוון שהודו מדינה גדולה מאוד ייתכן שיש לה הרבה יותר מוצרי גלם ולכן יהיה לה קל יותר לעמוד בתנאי הזה מאשר ישראל. מאותה סיבה גם העניין שההסכם עם אירופה משתנה בהתאם למוצר למוצר כך שבעצם מוצרים שאירופה מייצרת היא תבקש שהרף יהיה גבוה יותר(יותר ייצור בישראל פחות מוצרי חו"ל) ולכן ישראל תתקשה להתחרות עם ייצור מוצרים אלו שכן בהודו שיש בה הרבה חומרי גלם וכוח עבודה זול תוכל לייצר את המוצרים המתחרים אצלה ולזכות בהכרה כמוצר מקור ואילו הייצרן הישראלי ייצטרך לשלוח את העובדה למקומות זרים על מנת לזכות בכוח עבודה זול או לקנות מוצרי גלם ממדינות זרות וכך יפסיד את ההכרה כמקור. יש לציין כי מכיוון שהודו רוצה בטובת הייצרנים שלה היא תעדיף לאפשר אחוז יצור חיצוני נמוך על מוצרים שיצרניה מייצרים.

לעניות דעתי המודל שניתן להעלות שיהיה הוגן גם לישראל . הוא מודל אשר יאפשר תכולה זרה מקסימלית כמה שיותר . המודל המיטיבי ביותר עבור ישראל שככול הנראה הודו גם תסכים לו . יהיה

5/6 30501321

30/30

זה שקיים מול מרקסור מכיוון שיש שם אפשרות בחירה לחומרים לא מקוריים של עד 50 אחוז. או שהחליפו ארבע ספרות בשינוי הסיווג. אך מנגד אסור שיבוצע עיבוד על המוצר שגורם לשינוי 6 ספרות והערך המוסף הכולל לא יעלה על 15 אחוז. זאת אומרת שעבודה אסור להוציא החוצה כמעט אך חומרי גלם מותר להכניס עד גבול של 50 אחוז. וכל זה יישמור על יותר תעסוקה בהודו ומצד שני יאפשר לישראל להביא חומרי גלם מחו"ל.

איחוד מכסים- - CUSTOMS UNION

איחוד מכסים מוזכר בס' 24 לגאטט והינו חריג לכלל ה MFNאשר מוזכר בסעיף 1 לגאטט הכלל קובע כי יש לתת את אותו יחס לכלל האומות אשר חברות בהסכם. אך אם הגיעו להסכמה על ביטול מכסים בין הצדדים ניתן לעשות זאת. אך בשלושה תנאים 1. חייב להיות סחר חופשי לגמרי ! 2- יש להשיג זאת תוך זמן סביר לתת את ביטול המכסים תוך זמן סביר מיום ההחלטה כמובן שיש צורך בתקופת הסתגלות.גם מבחינת המשק. 3- חייב לכסות את עיקר הסחר- בדרך כלל ישנם חריגים כגון חקלאות. הרעיון של איחוד מכסים הוא שאין מכס בין הצדדים. אך האחדת חומות המכס ושאר המחסומים כלפי צד ג' מה שמוביל לכך שכל סחורה שנכנסת לאחת המדינות חבה באותם תנאים. זה נפוץ בעיקר במדינות הקרובות אחת לשנייה. לישראל ולרשות הפלסטינית קיימם איחוד מכסים עם חריגים קטנים למדינות ערב. היתרון שלו על פני אס"ח הוא חיסכון בבירוקרטיה וייתור הצורך בכללי מקור.

5

תנאי הסחר DAT- Delivered At Terminal .

תנאי סחר זה הוא חלק מאותם תנאי סחר אשר נקבעו במסגרת ה incoterms אשר הכללים האחרונים מתייחסים לשנת 2010. כללים אלו הם בעצם קודיפקציה של מנהג הסוחרים מפעם ומוסדר על ידי ה ICCהיתרון העיקרי של כללים אלו שארבע מילים ניתן למצוא חוזה בין שלם בין מוכר לקונה. הה DATמדבר על מצב אשר יש מסוף באמצע הדרך. ובעצם מעבירים את הסחורה בטרמינל המדובר. מבחינת העברת הסיכון- הסיכון עובר במסוף. כלומר המוכר נוטל את האחריות לסיכונים עד למסוף והקונה מהמסוף. מבחינת עלויות- המוכר משלם עד המסוף אך לא משלם מכסי ייבוא(כי מדובר בטרמינל). סוג ההסכם הזה מתאים לכל סוגי ההובלה(אוייר ים יבשה) אך נפוץ בעיקר בהובלה יבשתית. לדוגמא משאית ישראלית שלא יכולה להיכנס לירדן יקבעו את התנאי הזה .

5

מחסום סחר לא מכסי-

מחסום זה נאסר על ידי הגאטט בשני סעיפים 3 ו 11. כאשר האחד מתייחס להגבול כמותיות / הגבלה על היתרים והשני מתייחס להגבלות פיסקליות – גביית תשלומים נוספים ממוצרים מיובאים. האיסור על מחסום סחר זה בא לחזק את מעמדו של האיסור בדבר הפליה בין מוצרי המדינה המקומית לבין מוצרים זרים. אם לא היה אתה איסור על מחסומים אלו. מדינה הייתה יכולה להטיל מכס מסויים אך יחד עם זאת להגביל את מספר המכוניות למשל שניתן לייבא אליה וכך בעצם חוסמת את אפשרות הייצוא של מדינה אחרת. הגאטט קבע כי הוא מוכן להכיר רק במכס ורק מכס שיהיה שווה כלפי כל המדינות אך לא מוכן להכיר בחסמים אחרים. כגון הגבלת ייבוא בצורה עקיפה. למשל הגבלת כמת, הטלת שיעור מע"מ שונה על מוצרים מיובאים או הטלת עליות רישוי שונות בין מוצר מקומי למוצר זר

5

יחס הוגן וצודק-

בעבר כלל זה היה חלק מהמשפט המנהגי שהיה חל בעיקר בהקשר של הגנת השקעות של זרים במדינה זרה. הרעיון הוא לתת יחס הוגן כלפי ההשקעות שלהם. בעבר בפס"ד מריל נקבע כי היחס השיוויוני וההגון הוא חלק מהסטנדרטים הבינלאומיים והרחביו אותו לעומת פס"ד נייר ומצופה מהמדינה לדאוג למשקיעים שלה וכל פעולה שהיא איננה סבירה יכולה להפר את הסטנדרט הזה. היום ה"יחס ההוגן וצודק" נכנס לרוב הסכמי ההגנות השקעות שקיימים. ובכך בעצם מכניס את המשפט המנהגי לחוק הבינלאומי במסגרת האמנה. דוגמא לכך ניתן לראות באמנת הגנת השקעות

5

6/6 30 50/3211

בין ישראל לסלובקיה בסעיף 2(2) לאמנה נזכר החובה לתת ייחס הוגן וצודק ואף הגנה וביטחון מלאים. והתחייבות לא לפגוע במשקיעים וביכולתם לנהל את השקעתם או להשתמש בהם.

אולי גם
הקטע!

תמונה ישראלית

הבילוי בגן עיון (לשימוש שבאלוראל הקורה (gif)
ובתל אביב מנדה ב צ'ו

תמונה יוונית

הבילוי בגן (יותר בגלל מהמנה הישראלית)
נפתרו כי תשמן שניה פחות אינטלקטואלית.

אשרת - המכשירים שמהכרו
לתל אביב הין שונים ויותר

המתינו היה צמוד יותר אל המנה היוונית (הביאו את
המשלוחים לקבי אמה הדיל (אמם בימים קבלה אוכים
למבינות
המנון)

פרינט בע"מ
טל. 03-5604070